

ръчь безъ устроя. . . И тако бѣша многалѣта. По-
томъ же чловѣколюбецъ Богъ помиловавъ родъ сло-
венскій, посла имъ святаго Константина Филосо-
фа, нарицаемаго Кирилла, мжжа праведна и ис-
тинна, и сотвори имъ тридесетъ писменъ, и осми-
ова убо по чинъ греческихъ писменъ, ова же по
Словенскѣмъ рѣчи. ⁽³⁷⁾ Тѣмъ са увѣрява мы на здраво-
че нашѣмъ прадѣды — Славенымъ съ време ѣще упо-
требявали за писмо нѣкакѣи черты и рѣчи, и сѣтѣ
кое Римско, кое Гръцко писмо неустробно, дордето
най-подирь Солунскѣмъ братья Кир. и Методій го до-
пълнихъ и наредихъ азбуката наречена Кирилица, съ
която са служѣтъ и днесъ повечето славянскы наро-
ды. — Нѣколко години слѣдъ Крума, когато сынъ му
или братъ му Мортагонъ зе юздытъ на управленіето
България бѣше една отъ пѣрвостепеннымъ държавъ
на Европа; въ нейныя съставъ влязяхъ околныѣ
области, които сѣтѣ станахъ извѣстны подъ име-
то: Влашко и Богданско, Маджарско, Сръбско, Бо-
сна, Хърватско, и Славонія; а въ послѣднія мирѣ
съ Византійцѣмъ, България са увеличи и съ область-
та *Бръговъ*.

Бѣлѣжка. Подъ името *Бръговъ* са разбирали Българымъ
приморската страна между Варна и Ахило, която се казва
ѣще *Бръжѣ*, у Византійцѣмъ *Berzetia* (Критическѣмъ из-
дырванію на Венелина стр. 16, 25, 26).

Мортагонъ не ѣ былъ толкосъ властолюбивъ го-
подаръ; той былъ благодаренъ да управя мирно дър-
жавата, която му са паднѣ, и, на мѣсто военны прѣ-
дприеманія, да са упражнява съ мждруванія и врачува-
нія, за което му давахъ изобилна храна народнымъ
суевѣрію и идолопоклонството, което той силнопокро-
вителствуваъ. Честолюбвымъ му татко или братъ

⁽³⁷⁾ Палаузовъ. По списку, храняще му ся въ Моск-
Духовной Академіи, подъ № 145.